

TÁROGATÓ.

VEGYES TARTALMU LAP,

a gazdasági egyesület, vidéki és városi nőegylet s a Szamos-Tiszahát közlönye.

<p>Megjelenik: Hetenként egyszer, Kedden. Szerkesztői iroda s Kiadó-hivatal, hová a hirdetések és előfizetési pénzek utasítandók, templom-utca 548. sz.</p>	<p>Előfizetési feltételek: Helyben egész évre 4 ft., fél évre 2 ft. Házhoz hordva, vagy vidékre postán, egész évre 4 ft. 50 kr., fél évre 2 ft. 25 kr. Egyes száma ára: 10 ujkr. Kovács Márton, felelős szerkesztő s kiadó.</p>	<p>Hirdetések ára: házas gármonsor egyszeri hirdetés csak 6 kr. kétszerinél 5 kr. Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr. A nyilttérben a háromhasásos gármonsor beiktatási díja 20 kr.</p>
--	---	---

I. KÖRÖZVÉNYEK a megyei hatóságtól.

4116/1865.
A kolozsvári rendőrigazgatóságnak f. hó 5-én 2801. sz. a kelt átírata szerint Kajeza Imre gyöngyösi, s Szabó Jóska kolozsvári illetőségi szökött feyenczek f. hó 5-én Kolozsváron elfogattak.

Mint hogy Kajeza Imre az ez alkalommal kezén talált 4 ló, s szekérről azt adta elő, hogy ő a lovakat Erdőd helység határától f. hó 3-án orozta el, s azokat egy Gyöngyön lakó gazdának, kinek nevét, mivel az oda az alföldről telepedett, megmondani nem tudja, szekérébe fogva hajtotta el Kolozsvárra:

Ugyanazért a kérdéses lovak, szekér, s hámok leírása azzal tétetnek ezennel közhirrre, miként a lehető tulajdonos az azokhozi tulajdoni jogát fent említett rendőri igazgatóságnál, mielőbb beigazolni el ne mulassza.

Szatmártt 1865. évi oct. 16-án.

A Kajeza Imre és Szabó Jóska feyenczek kezén talált lovak, szekér és hámok leírása:

1-ör. Egy barna pej, kancza, 14 markos, 6 éves, első ballapoczkáján (p) bélyeggel, homlokán kisdud fehér csillag.

2-ör. Egy sárga pej kancza 8 éves 13 1/2 markos, hátulso balfarán 8 alaku bélyeggel, melynek felső része gyengén látszik, hátulso ballába szárcsa s homlokán hosszudud fehér csillag.

3-ör. Egy sárga paripa csikó 3 éves 14 1/2 markos bélyeg nélkül.

4-er. Egy deres pej paripa csikó 3 éves 13 1/2 markos balfarán (p) bélyeggel, homlokán kisdud fehér csillaggal, mind a 4 ló vasalatlan.

5-ör. Egy lajtörjás lőcsős ló szekér, melynek kerekai jó ráfokkal külön vannak küllőzve felhőzve vassal és egy töredezett vessző kassal.

6-ör. Hámszerszámok állanak: két nyaklós szíjból, rövid tartó lánczokkal előhám és kender istrángokkal.

4143/1865.
A nagybányai járás főszolgabirájának f. hó 10-én 744 sz. a kelt jelentése szerint Szentmárton község határán f. hó 6-án két darab ló, melyek egyike koros száraz kehes, mintegy 13 markos. másika pedig 7-8 éves herélt hátulso bal tomporján XI bélyegű, mintegy 12 markos, mindkettő fekete szőrű bitangásbun találtatott.

Mi is oly megjegyzéssel tétetik ezenel közhirrre, miként a lehető tulajdonos a kérdéses lovakhozi tulajdoni jogát említett járás főszolgabirája előtt annyival inkább

beigazolni el ne mulassza, minthogy különben nem jelentkezés esetére f. évi nov. 23-án D.-Apáti községben nyilvános árverés utján el fognak adatni.

Szatmártt 1865. évi oct. 8.

4044/1865.
A krasznaközi járás 3-dik kerület szolgabirájának f. hó 4-én 687. sz. a kelt jelentése szerint Szeg János alsó-homorodi lakost f. évi september hó 30-án egy hét éves fekete szőrű, kan faru, hátán nyeregöröses bélyegtelen herélt lova, melynek homlokán csillag forma jegy látható, ismeretlen tettes által eloroztatott.

Mi is azzal tétetik ezennel közhirrre, miként valamint a tettes, ugy a kérdéses ló netaláni feltalálására vezetó adatok említett járás szolgabirájához lesznek bejelentendők.

Szatmártt 1865. october 12.

4113/1865.
A krasznaközi járás főszolgabirájának f. hó 10-én 984. sz. alatt kelt jelentése szerint folyó év october hó -ik napjának éjjelén az erdődi közlegelőről ottani lakosok: Fézer Mihály kárára egy 2 1/2 éves, pej herélt görbe hátú R) bélyegű csikó, Szinnér István kárára egy koros sárga szőrű hóka, hátulso ballában kesely R). O. bélyegű kanczaló, Propsz József kárára egy 2 éves sárga szőrű csüdör csikó, Czigler Simon kárára egy 8 éves piros pej csillagos homloku kanczaló ismeretlen tettes által ellopattván: mi is azzal tétetik ezennel közhirrre, miként valamint a tettes, ugy a kérdéses lovak netaláni feltalálására vezethető adatok említett járás főszolgabirájához lesznek bejelentendők.

Szatmártt, 1865. october 16-án.

BESZÉLJÜNK

A KÖVET VÁLASZTÁSOKRÓL.

M. L. tisztelt barátunk a „Tárogató“ 41-dik számában érdekes cikket közölt: „Tájékoztásul a követ választáshoz.“ — Tekintve a cikknek belérdemét, s tekintve azt általánosságban, nincsen semmi ellenvetésünk; csak azt jegyezzük meg, hogy a cikk bár tagadhatatlanul alapos nézeteket nyújt, de kitünik belőle az, hogy csak pro patria beszél, azaz, hogy csak a városi polgár választókhoz van intézve; — és midőn véllé, az elmondottakra nézve egy nézetben vagyunk, ezt azon megjegyzés kíséretében nyilvánítjuk, hogy helyes, és jó ez a cikk most is, de valóságos idejében 1861-ben lett volna. — Azonban, mig ezt felvilágosítanám, előre bocsátom, hogy én most minden választó kerületek választóihoz szólok, kivétel nélkül.

Nekünk követeink megválasztásánál sem

szabad következteleneknek lennünk. Nekünk a 61-hez híven kell ragaszkodnunk, ha csak politikai botlást nem akarunk elkövetni.

Nekünk csak a 61-ki zászlókat kell elővenni, ujjakat lobogtatni — ha csak a szükség nem kényszerít — nem szabad; mert ez következtelenség lenne 61-ki elveinkhez, nézeteinkhez és bizodalunkhoz, pedig mindenben, de kivált a politikában és főleg most, a következtelenség a fő tényező.

A 61-ki országgyűlés örök emlékü történeti emléket hagyott hátra, s hazatért szétoszlattott követeinket a halás elismerés, a polgári köszönet, és a meg nem tört bizodalom jeléül fáklós zenével tiszteltük meg. Az óvást az egész országgyűlés tette, s azt mi mindnyájan magunkénak vallottuk. Lehetünk e most, az akkori tények és eredményekhez hűtelenek? következtelenség büne nélkül.

És a 65-ki országgyűlés csak folytatása a 61-ikének, mint ha a provisorium nem is jött volna közbe, az akkori érzelem, az akkori honszeremlem ma is ugyan az, csak a nézetek tisztultak legtelegebb is, fenn és alant egyaránt, de a szellem, mely át lengi ezt, ugyan az, kezeskedik erről már csak azon körülmény is, hogy a 61-ki tárnok, a 65-ki korlátnok.

Vége a 61-iki országgyűlés nem fejezte be magát, azaz nem élte le magát, hanem szétoszlattatott rövid időre; s ha mint ígérve volt, 6 hónap mulva egybehivatott volna, ugyan kinek jutott volna eszébe más képviselőt választani? Nézetem szerint az nem érv, hogy el mult a három év, tehát: más legény a tánczba! Mert a provisorialis időszak, egy nagy nemzeti éjszaka volt, most ébredtünk fel, s az álomnak üdvös nyerevénye az, hogy a fejedelem kegyelme felénk hajlott, s az elzárt írt megnyitni kegyeskedett ismét, hogy a 61-ki honboldogító eszmék megvitatva szentesítést nyerhessenek.

Nem ismerem nagyobb tiszteletlenséget, s nagyobb méltánytalanságot, mint lenne a 61-ki képviselők mellözése. Lehetnek azonban egyes kivételek itt is, mint mindenben, de ott, a hol alapos ok nincsen, a hol a 61-ki képviselő nem volt azóta hűtelen önmagához, nemzetiségéhez és hazájához, ott választó polgártársaimnak — ha méltányosak akarnak lenni — csak egy hazafias teendőjük van: a 61-ki képviselői egyetemes akarattal elválasztani.

T... J....

UTMUTATÁS.

Polgártársak! Mi törvényes különbség van a feloszlattott? és rendes időszak szerint befejezett országgyűlés között?

Felelet. Az, hogy az országgyűlés feloszlatása mindig azért történik, mert a kormány és képviselőház valamely nézet felett meg nem tudnak egyezni, és ezért a felsőleges fejedelem alkotmányos államban feloszlatja a képviselőházat — és új képviselő választást rendel — hogy így a népek alkalmá legyen vagy a képviselőház elvét, ha nézetökkel megegyezik, igazolni az által, hogy ugyanazon követeket küldi vissza a mint ez történt Olaszországban is, az aspromontói esata után, vagy pedig ha a kormány elvét osztja a nép, akkor új követeket választ. Továbbá, a feloszlatott országgyűlés után, bár mikor bekövetkezendő országgyűlés mindig folytatása az, a feloszlatottnak, rendes időszak szerint befejezett országgyűlésnél semmi elv nem forog kérdésben.

Polgártársak! Hát valjon helyeseljük-e mi az 1861. évi képviselőháznak magatartását? és az alkotmányunk érdekében 1861. évi tett válasz iratot?

Felelet. Ugy hiszem, nincsen alkotmányos hon polgár, ki azon válasz iratot ne helyeselné.

Polgártársak! Miért oszlattatott fel a képviselőház 1861. évben?

Felelet. Azért oszlattatott fel, mert az 1861. évi válasz iratban a magas kormánytól a képviselőház teljesen kérte a magyar haza alkotmányának teljes helyreállítását.

Polgártársak! Ha tehát az 1861. évi képviselők jogosan és nézeteink szerint érelyesen tartották magokat a magas kormány irányában, kiket kell ismét követeknek elválasztanunk az 1848. évi 4-ik törvényezikk, és férfias következetesség alapján?

Felelet. Ismét az 1861. évi képviselőket kell elválasztanunk, kiknek teljes magatartását 1861. évben tapasztaltuk, és azt zilajul bírjuk, (kivéven azokat, kik politikai hitvallásukat beszennyeszték), hogy törvényes téren megmaradhassunk, mely egyedül védbástyája a hazának, és következetesek legyünk magunk magunkkal, a világ előtt.

Komolyan tanácsolja
Néphő barátja.

VAJAI KÁROLY.

Szatmár városi követjelölt beszéde választóihoz 1865. évi oct. 17-én.

A milyen meglepetve, épen úgy megtisztelve érzem magamat az által, hogy önök Uraim választó polgárai ez ősi magyar városnak, megbizottaik által oly ezéltől hívtak barátságos körükbe, hogy előttük elmondjam azon eszméket, elveket, melyeket én politikai életemben követni kívánok, és fogok.

Meg vagyok győződve, hogy ezen meghívás, egy felől kifolyása a személyem iránti bizalomnak, más felől, kifejezése azon aggodalomnak, melylyel most minden becsületes magyar ember, hazánk jövője felé tekint, s valóban nem csudálom, ha most, midőn Szaboles egyik nagyérdemű fiának szavai szerint, örömmel üdvözöljük a nap felkeltét, s kétség között várjuk, áldást vagy átkot hozand-e annak lenyugta, ha most, midőn egy Isten segítségével, alkotó országgyűlés küszöbén állunk, melyhez milliók reménye, vágya van csatolva, önök is ismerni ohajtják, kívánják azon férfit, kit e város kebeléből ezen országgyűlésre követil küldeni kívánnak. Hazafiu örömmel

készséggel engedek önök kívánságának, miután annak teljesítése által, sem alacsony kedv keresést, sem törvényszegést nem követek el, azonban Uraim én status böles nem vagyok; én egy vagyok azon egyszerű napszamosai közül a nemzetnek, kik romantlan szívet, tiszta jóakaratot, meg nem vesztegethető jellemet visznek a haza oltárára, kik készen vannak a nélkül, hogy dicsőségre számolnának elveiket szentil megörzeni, s ezek mellett nyomort, inséget, s ha kell, halált is szenvedni, épen azért, ne várjanak önök tőlem egy átgondolt tudományos szerkezetit, mély állam bölesességet tanusító beszédet, mondom a mit szívem érez, mondom azokat, mik lelkemhez vannak forva, mondom úgy, mint szoktam, egyszerűen, őszintén.

Midőn önök, egy nagy szabad ország Anglia polgárainak szokása szerint, tőlem, hogy röviden fejezzem ki magamat, politikai programot kívánnak, legyenek kérem elnökök, beszédem gyengésege, előadásom gyarlósága iránt, gondoljanak csak a forrás tisztaságára.

Mindenek előtt, Uraim, azon álláspontot kívánom érinteni, melyet én önöktől nyert megbizatom folytán, az 1861-ik évi rövid országgyűlésen parányi körömben elfoglaltam. Én Uraim egész életemben a józan, független ellenzékhez tartoztam, s fogok mig élek tartozni. E pártot az 1861-ki országgyűlésen határozati pártnak nevezték el, nem szükség mondanom, mi okból, tudva van önök előtt; és e perczben én sem hivatva, sem jogositva nem lévén, e párt elveit, eljárását védelmezni, csak azért esedezem, legyenek önök — jók, meggondolni, hogy mi — 11 évi lealázó szolgálás, ki nem mondható szenvedések után jelentünk meg azon országgyűlésen, s ha tán nem valónk elég óvatosak az eszközök megválasztásában, tulajdonítsák az el nem felejtett fájdalomnak, a törvények iránti szent ragaszkodásnak, s azon jó akaratnak, melyet úgy hiszem önök sem tagadtak meg tőlünk, e párt embereitől. Ily álláspontban is azonban szabad legyen e pártról megjegyeznem, hogy e párt erejének nagy többségének érzetében sem haladta meg a határt, melyen túl az elvadult szenvedély fogta volna vezetni az eseményeket, s még azon sírnál is, melyet maig is titok fedez — értem Teleki László sirját — a higgadt értelem vezérlete alatt maradt, s nem késett, az első komolyabb pillanatban egyesülni azon pártnal, melyet az ország bölese — kit Isten sokáig éltessen — Deák Ferencz vezérelt, s lett a legitimitás pártjává, azon felirat által, melyet önök mindnyájan ismernek, s mely ma minden jó magyarnak polgári bibliája, és ma mint egy ember csoportosulunk mint szabad, józan, független, az alkotmányos jogokat imádó párt, azon lobogó körül, melyre e szó van felírva **jogfolytonosság!!!** védendők azt minden megtámadás ellen, a törvény és igazság fegyverével, jöjjön a támadás felülről vagy alulról. Ki, ezek után bennem apostatát, vagy az oppurtunitás emberét látná, gondolja meg, miként 1861-ben az önkény és hatalom szállott hozzánk, s ha e szomorú eset ismét beállana. én ismét régi helyemet foglalnám el, most fejedelmi jóakarot s alkotmányos érzelem beszél velünk, azt nemcsak meghallgatnunk, de elősegíteniünk kell.

Mint egyik közkatonája e pártnak, miködéseim alapjául, az 1848-iki törvényeket tekintem, szabad legyen nekem e tekintetben egy futó pillantást vetnem e törvények keletkezési idejére.

A nemzetekben, Europaszerte feltámadt a szabadság, függetlenség utáni vágy 1848-ban, ugy szólván egész Európa lángban, vérben állott, s mig más nemzetek a trónok felforgatására törtek, addig a nemes komoly

magyar nemzet, a pozsonyi országház falai között legnagyobb nyugalommal ünkebelében, lovagias pietással királya iránt, oda vitte áldozatul ezred éves kiváltságát a kor szellemének, szabaddá tette a nép millióit, szabaddá tette a birtokot, egyszerre teremtett önként, nemes lelkének sugallatából szabad embert, szabad birtokot, testvéreinek fogadta mind azokat, kiket a haza földén talált, visszavette dobogó szívéhez Erdélyt, s mind ezekről alkotá az 1848-ik törvényezikkelyeket, melyeken a legnagyobb status bölesesség, komoly lovagiasság s lángoló haza szeretet ömlik el, s melyeket fejedelmi megerősítés sarkalatos törvényeink sorába emelt.

Ezen törvényeket illetőleg, sokan revisiót sürgetnek. Nem tagadom, hogy vannak e törvényezikkelyek között hiányosak, ámde azok csak alapvonások, melyeket a jövő kornak kellett volna, az ország boldogítására kiépíteni. Isten, világ tudja, nem mi magyarok vagyunk okai, hogy ez építés elmaradt! De ne tépjünk sebeket, ne ujjtsunk fájdalmakat, s feledjük jelenleg a kiomlott vért és könnyeket, hiszen mi békülmi ohajtunk, s ennek első feltétele kölesönös feledés. Azonban határozottan kijelentem, hogy e törvények revisiójához soha nem járulok!!! mert az által elismerném e törvények törvénytelenségét, megtagadnám azon törvények alkotásának dicső korszakát, megsérteném ama fejedelmet, ki e törvényeket nemes szívének sugalmából megerősíté, s kiról minden magyar hódoló tisztelettel emlékezik!!!

De nincsen is szükség e törvények revisiójára, országos érvényben álló törvényeink van nekünk az 1790: 12. törvényezikkben, mely szerint a fejedelem és országgyűlés jogositva vannak, törvényeket hozni, eltörölni, magyarázni, s én valóban nem tudom megfogni, miért ily világos törvény mellett, azon gyűlöletes revisiót sürgetni, midőn mi többet akarunk, mi kések vagyunk a törvényeket eltörölni ha kell, újakat alkotni, ha szükség, a nemzet és fejedelem kölesönös jogainak a nemzeti becsület s ősi jogok biztosítására!!!

Most térek már által azon teendőkre, melyeket — véleményem szerint — a jövő országgyűlésnek végezni kell. Ezek, rendezni viszonyainkat Ausztriával, s a társországokkal, s ezek folytán félremagyarázhatatlannal megállapítani ősi magyar közjogainkat, kibékíteni a testvér nemzetiségeket, megkoronázni felsőges uralkodónkat, végül az ország új beosztásával ha kell, törvényeket alkotni.

Ausztriávali viszonyainkat, hogy megitélhessük, a történelem néhány lapját kell segítségül vennünk.

Rudolf, az egyszerű Habsburgi gróf 1273-ban német császár lett, s Ottokárral 1278-ik évi aug. 26-án Stiefriednál élet-halál harcot vívott, birtok és trón felett. E csatában IV-ik László Árpád házi királyunk hadseregéből hatvanezer magyar vívott és csak tíz ezer német Rudolf mellett Ottokár ellenében, s egyedül a magyar vitézség döntötte el a csatát, mely a hős Ottokár halálával végződve, annak birodalmát Rudolf császárra juttatá, s megalapítá a ház nagyságát és jóvendőjét. A jelenleg uralkodó felsőges ház megalapítására tehát a magyar vitézség döntő befolyással volt, ezt mondja a történelem!

Egy másik lapján történelmünknek az van feljegyezve, hogy Ulászló magyar király fia, II-ik Lajos 1522-ben nőül vette Ferdinándnak, Miksa császár unokájának hugát, Máriát, s ez vala az első lépés a magyar trónushoz. S már a nem sokára bekövetkezett mohácsi vész után, Lajos királyunk elhaltával az egyik magyar párt, a most említett Ferdinánd fő herceget választotta magyar királyul, de választotta önként sza-

badon törvényeinkben megirt király választási jogánál fogva, így történt ez később Miksa, Rudolf, II-ik Mátyás, II-ik Ferdinánd, III. Ferdinánd királyokkal, míg nem I-ső Lipót korszakában, e siralmas emlékü korszakban, őseink feledve a véres sérelmeket, talán Budának 1686-ban a török uralom alóli felszabadításnak emlékeztetére az 1687-dik évi országgyűlésen elhatározták, hogy a magyar szent korona I-ső Lipót fimaradékira szálljon első ágon, tehát lemondottak a legszébb, legnagyobb jogról, a király választás jogáról, de lemondottak szabadon, s azon kikötés mellett, hogy az ország határai s jogai az uralkodó által tiszteletben és épségben tartassanak, s erre koronázás s eskütétellel köteleztessenek. (Folyt. köv.)

HELYBELI HIREK.

— Az ev. ref. közép-tanodában e folyó oct. hó 29-én d. e. 11 órakor a Kazincz-díjak kiosztását szokott ünnepélyességgel, emlékbeszédekkel és szavallással kötik össze. Ez ünnepélyre a nagy költő és honfi minden rangu s mindkét nemü tisztelőit meghívja az igazgatóság.

— *Vajai Károly* követjelölteink egyikének pártja kitiizte a zászlót.

— *Kétszeri* szintársulata a jövő hó első hetében itt is megkezdé előadásait. Várjuk, de csak jószervezett társasággal jöjjen!

— A közelebbi két hetivásáron az izraeliták több száz köből tengerit vásároltak össze és szállították Máramarosba.

— A kántor-uteza szegletén e hó 18-án izraelita Weisz Jakab háza előtt egész kis polgári ribilis volt — azon már kétszer tizet fogott omladozó ház zsindelezéseért, melyre a városi hatóság addig is, míg tavaszon újra építené csak a régi zsindelek felveretését engedte meg. A birtokos azonban falan a tüzfészekre zsindelet vásárolt, s már vorette is fel, mikor azt a vásárlások a hatóság közbenjárásával kis lárma és tiszgálódás után megakadályozták.

* Folyó hó october 19-én esti 8 óra tájban t. Zanathy Mihály ügyvéd urnak kosijából egy pakktáskában volt több ezer-ről szóló eredeti kötlevelek és periratok, a szatmári határon a téglaszín táján utközben lelopattak, mit az illető Pénczes Lajos városi hadnagyunknak bejelentvén, ez szigorú és erélyes utánjárás következtében, az értékes

eredeti kötleveleket és periratokat előkerítette, s az illető tulajdonosnak már reggeli 7 órakor kezébe átadta.

Továbbá ugyancsak f. hó october 21-én a szatmári hegyen, odaváló lakosok Kovács József szabadságos katonája, Kovács István és Kovács Károly társaival, — Rádai János, Debreczeni András és Kása János szatmári lakosokat a szatmári szőlőkben, kezökben fejszével és botokkal minden igaz oknélkül megtámadták, mindhármukat összevagdalták, melyek közül Rádai János az nap súlyos sebekben meg is halt, — a főgyilkos Kovács József szab. katonát a tett után kevés idő múlva, erélyes s bátor hadnagyunk Pénczes Lajos életveszély közt ellentállás daczára is megtámadta, s kézre kerítette.

* Ő császári s apostoli királyi Felsége által folyó évi szt Mihály hó 17-én kiadott 14,482. számú kegyelmes leirattal Pest sz. kir. városba f. évi Karácson hó 10-ik napjára összehívott országgyűlésre, az 1848. évi V-ik törvényezikk alapján, a város országgyűlési követ-választásának eszközésére kiküldött központi választmány által ezennel közzétetik:

1-ör. Szatmár-Németi sz. kir. városban és területéhez tartozó sz.-hegyen a választóképesek összeírása folyó évi november 5-én kezdetét veendi, és tart november 18-káig bezárólag.

Az összeíró küldöttség előtt minden választásra jogosított — a kitiizött 14 nap alatt jelentkezhetik, reggeli 9 órától 12-ig, d. u. 2 órától 5-ig a városban — a városi köztanácskozási teremben; — sajtáságos viszonyainál és távolságánál fogva a sz.-hegyre kirendelt küldöttség előtt pedig a hegyiek, a város háza mint hivatalos helyiségen.

2-szor. A választóképesek neveit tartalmazó összeírás egy példány — folyó évi november 20-tól 23-ig bezárólag kifüggesztetik, hogy a netalán felmerülő hiányok és panaszok iránt — a központi választmányhoz intézendő felszólamlások ez idő alatt beadatlassanak.

Ki bejegyeztetés végett magát az összeíró küldöttségek előtt nem jelentette, e végett többé a központi választmányhoz nem járulhat, s szavazati jogát sem gyakorolhatja.

3-szor. Az így közzétett választóképe-

sek összeírását illetőleg benyújtott felszólamlások tárgyalására s elintézésére folyó évi nov. 24-től nov. 26-ig kitiizött idő határozatik.

4-szer. A követválasztási határnap f. é. nov. 27-ére tizetik ki, midőn a választásra jogosított választók az e ezéla alkalmas eszímádia ezéh nagytermében, reggeli 8 órakor leendő megjelenésre felhivatnak, — a hol és mikor a követválasztás eszközöztetni fog.

Mely határozat szószékből ki hirdetés — falragaszok és tizedenkénti eljárás által köztudomásra juttatni határozatott.

Kelt Szatmárt 1865. évi october 15-én tartott központi választmány üléséből.

Petrovich Antal, közp. választ. elnök.
Jóó Gábor, központi választ. jegyző.

VEGYES HIREK.

— 1865. május 13-ikán saját élete veszélyeztetésével egy 13 éves fiut, Tisza-Ujlakon a Tiszába fulástól megmentő derék esendő (gendarm) *Zwach Mátyás*, az Ő Felsége által e bátor tetté t legkegyelmesebben adott ezüst érdemkoszorúval e hó 22-ikén őrnagy báró *Fiedler* ő nga által az egész helyben állomásozó katonai őrsereg jelenlétében ünnepélyesen feldíszítettett.

(*Vízbe full ménes.*) Torontálmegye Egres községének méncse a Maros mentén letelezvéen, itatás végett a Marosra egy bizonyos porondos helyre szokott hajtatni. Itt ujabban malom állíttatván be, a víz sebje a porondot elhordá. A ménes aztán is megszokott helyére menvén a Marosba, a mélyebb és sebesebb víz által a malomkövek alá sodortatott s 84 darab ló beleveszett.

— (*Czáfolat.*) A szatmári „Tárogató“ folyó hó 17-éről, „helybeli hírek“ czim alatt kijött cikkében elsorolt megyei követjelöltek, nevezetesen a n.-károlyi kerületbeliek közt saját nevet is látván, — nem kések az illetőknek ezennel tudomásukra juttatni, hogy ámbár én ezen kerület több tekintélyes egyénisége bizalmas felhívásukat, minélfogva e kerületet általam óhajták képviseltetni, — még egy pár hónappal ezelőtt vissza nem utasítottam: azóta mindazonáltal több fontos körülmények közbejöttével, a bizalmat megköszönve, ama hivatásról régen lemondottam. — Domahida october 21. 1865.

D omahidy Pál.

H I R D E T É S E K.

Hirdetmény.

Atya községében november hó 20 án az alispáni bíróság összeülvén: az arányperbeni teendőket illetőleg az érdeklettek ezenel meghívattak.

Kelt Szatmárt oct. 25. 1865.

Luby Károly,
birtokossági felügyelő.

Arverési hirdetmény.

Az *atyai* királyi kisebb haszonvételek nov. hó 26-án tartandó birtokossági gyűlésen, a helyszinén reggeli 10 órakor a többet ígérőnek 3 évre bérbe adatik, a bérleti szándékozók 100 forint bánatpénzzel az árverésre meghivatnak.

Kelt Szatmárt oct. 25. 1865.

Luby Károly,
birtokossági felügyelő.

Felhívás.

Kardos Terézia földtulajonos, Széles József és neje szül. Gál Éva zálogbirtokos nevére jegyzett Gerés községi 145.

sz. telekjegyzőkönyvi birtoknak végrehajtás utján elárverezhetése tekintetéből a bekebelezéssel biztosított hitelezőknek a megyei telekkönyvi törvényszék előtt leendő összejövételére 1865. évi november hó 9-dik napjának d. e. 9 órája lévén kitiizve: mindazok, kik a lefoglalt javakra tulajdoni igényt tartanak, ezennel felhivatnak, hogy igényüket a fentirt napig e törvényszéknel jelentsek be.

Szatmármegye telekkönyvi törvényszékének 1865. évi september hó 21-én Szatmáron tartott üléséből.

Zombory Zsigmond,
tk. kiadó.

A Darahi 1000 holdas bő makk termésű tölgyes erdőre 400 darab sertést vállal. — N.-Gécz october 22. 1865.

Czerjék Imre.

Idésvény.

A kölesei urbéri rendbeszedési s aranyos tagosítási pereknek végrehajtása végett Kölese községében határnapul kitiizetik a folyó evi november hó 15-dik

napjának d. e. 10 órája s utána következő napok.

Miről Kölese községe volt jobbágsága községi bíró utján — a főlesuri közbirtokosok pedig illető példányok kézbesítése mellett azzal értesitetnek, hogy a mennyiben szavatossági s egyéb igények szintén felmerülhetnek, azok is fognak tárgyalatni s elintéztetni, a végrehajtás idejére utalt minden kérdésekkel együtt, — mely határidőre az ismeretlen tartózkodású közbirtokosok hírlap utján úgy idéztetnek meg, hogy a fentebbi határidő előtt mindenki lehető igényét írásba foglalva eljáró alispánhoz nyújtsa be — a meg nem jelenő birtokosok minden joghátrányt magoknak tulajdoníthatván.

Szatmárt october 18-kán 1865.

Sümeagy,
másod alispán.

Egy kevésbé használt s újabb szerkezetű ZONGORA
Eladó, értekezhetni
E felől Szatmárt
JESZENSZKY LAJOSnál.

HASZONBÉRI HIRDETÉS.

V.-Náményi *Eötvös Tamás* esődtömegéhez tartozó v.-náményi, ökörítői, paposi és ilki javak folyó évi november 9-dik napján M. Szalka m. városában, a vendégfogadó teremben s déli 10 órakor kezdődő közárverésen három évre és egyenkint haszonbérbe fognak adatni, melyre a bérleti kívánók azon figyelemzetéssel hivatnak meg, hogy az árverési feltételeket idő közben alírtnál (Homokon), az árverés előtti napon pedig az árverésre kitiizött helyen megtekinthetik.

Homok october 15-én 1865.

Berenczel Kovács Eduárd,
Eötvös Tamás esődtömegének gondnoka.

